EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2022/298

af 21. oktober 2021

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning for regnskabsåret 2019

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning for regnskabsåret 2019,

— der henviser til rapporten om undersøgelsen af Frontex for så vidt angår påståede krænkelser af grundlæggende rettigheder, som er udarbejdet af Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til anden betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0270/2021),

A. der henviser til, at alle Unionens organer, kontorer og agenturer bør udvise gennemsigtighed og fuldt ud stå til regnskab over for EU-borgerne for de midler, som de er blevet betroet;

B. der henviser til, at Parlamentets rolle i forbindelse med decharge er fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]) og i delegeret forordning (EU) 2019/715 ([2]);

1. fremhæver vigtigheden af at agere på en ansvarlig og gennemsigtig måde i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget;

2. minder om den rolle, Parlamentet spiller i forbindelse med dechargeproceduren, som er reguleret i TEUF, forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og Parlamentets forretningsorden;

3. minder om, at Parlamentet den 28. april 2021 vedtog afgørelse (EU, Euratom) 2021/1613 ([3]) om udsættelse af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«) for regnskabsåret 2019; opfordrer agenturet til regelmæssigt at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de trufne foranstaltninger og tidsplanen for gennemførelsen af henstillingerne i beslutning (EU) 2021/1615 ([4]); opfordrer agenturet til at forelægge disse rapporter hvert kvartal efter anmodning fra dechargemyndigheden;

4. bemærker, at agenturet har udarbejdet en indledende driftskontinuitetsplan, og at planen på tidspunktet for agenturets svar var ved at blive finjusteret med henblik på vedtagelse inden udgangen af andet kvartal af 2021; opfordrer agenturet til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om status for gennemførelsen af driftskontinuitetsplanen;

5. glæder sig over agenturets igangværende bestræbelser på at oprette et register over alle de dokumenter, som agenturet udarbejder, i overensstemmelse med dets omstilling og digitalisering; glæder sig over, at agenturet proaktivt offentliggjorde vigtige dokumenter på sit websted og gjorde dem tilgængelige via registret for aktindsigt; opfordrer agenturet til fortsat at forbedre adgangen til aktindsigt og til fremover at afholde sig fra at søge at inddrive de nogle

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets afgørelse (EU, Euratom) 2021/1613 af 28. april 2021 om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning for regnskabsåret 2019 (EUT L 340 af 24.9.2021, s. 324).

([4]) Europa-Parlamentets beslutning (EU) 2021/1615 af 29. april 2021 med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning for regnskabsåret 2019 (EUT L 340 af 24.9.2021, s. 328).

gange uforholdsmæssigt store omkostninger til eksterne advokater fra sagsøgere i retssager baseret på begæringer om aktindsigt; minder i denne forbindelse om, at agenturet i beslutning (EU) 2021/1615 blev opfordret til at trække sit krav om inddrivelse af sagsomkostninger i Rettens sag T-31/18 tilbage; bemærker, at Retten har reduceret sagsomkostningerne i forhold til agenturets oprindelige krav; minder agenturet om at handle i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, både med hensyn til overholdelse af Rettens afgørelser og med hensyn til at afholde sig fra at udpege eksterne advokater i sådanne sager; opfordrer agenturet til at undgå urimeligt høje sagsomkostninger og til fremover at sikre inddrivelsen heraf inden for acceptable grænser;

6. minder om konklusionerne i udtalelsen fra Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender af 25. februar 2021, som førte til afgørelsen om at udsætte meddelelsen af decharge for gennemførelsen af agenturets budget for regnskabsåret 2019, »indtil disse elementer er blevet tilstrækkeligt afklaret og forelagt af agenturet, og indtil OLAF's undersøgelse er afsluttet«; understreger det forhold, at Parlamentet ved at udsætte meddelelsen af decharge har givet agenturet yderligere seks måneder til at reagere på de forskellige elementer, der blev taget op i beslutning (EU) 2021/1615;

Problemer med udgifter, som Revisionsretten har påpeget

7. minder om Revisionsrettens konklusion vedrørende finansieringsaftaler for operationelle aktiviteter, i henhold til hvilken godtgørelser for udstyrsrelaterede udgifter stadig var baseret på faktiske omkostninger, og det dermed forbundne problem med manglende dokumentation såsom fakturaer; minder om, at dette problem også blev identificeret i forbindelse med dechargen for 2018, hvor Revisionsretten anbefalede at anvende »enhedsomkostningsmetoden«; bemærker, at »enhedsomkostningsmetoden« er en forenklet omkostningsmodel, hvor der fastsættes en pris for brug af tungt teknisk udstyr baseret på en på forhånd fastlagt metode, hvorved de problemer, der er forbundet med godtgørelse af faktiske omkostninger, løses; glæder sig over, at agenturet har afprøvet »enhedsomkostningsmetoden« for tungt teknisk udstyr med to medlemsstater; bemærker, at pilotprojekterne vedrørende tungt teknisk udstyr afslørede, at enhedsomkostningsmetoden øgede de samlede omkostninger, og beklager, at agenturet konkluderede, at det ikke er muligt at gå over til enhedsbaserede godtgørelser i forbindelse med tungt udstyr; beklager, at problemet med manglende dokumentation hermed ikke er løst, og minder agenturet om ikke at acceptere godtgørelser for omkostningsanmeldelser, der ikke er underbygget af fakturaer; opfordrer agenturet og Kommissionen til at gennemgå Revisionsrettens anbefaling og drøfte resultaterne af pilotprojekterne vedrørende enhedsomkostningsmetoden for tungt teknisk udstyr med Revisionsretten for at se, hvordan problemet med manglende dokumentation kan løses; minder agenturet og Kommissionen om, at enhver unødvendig bureaukratisk byrde som et generelt princip skal undgås;

8. noterer sig agenturets svar til dechargemyndigheden om revisionen af sine mekanismer vedrørende betalinger til byggeri og opfordringen til at sikre overholdelse af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning; anerkender, at agenturet rapporterede, at der er blevet gennemført en mekanisme til at forhindre ukontrollerede forfinansieringsbetalinger gennem hele det finansielle kredsløb; bemærker, at agenturet rapporterede, at alle projektledere, operationelle og finansielle aktører, der beskæftiger sig med faciliteter i agenturets hovedsæde, er blevet pålagt ikke at godkende og ikke at iværksætte sådanne betalinger, og at de finansielle kontrollører er blevet pålagt at afvise sådanne forfinansieringsbetalinger og råde de anvisningsberettigede til også at afvise dem;

Revisionsrettens særberetning 08/2021: »Frontex' støtte til forvaltningen af de ydre grænser: endnu ikke effektiv nok«

9. noterer sig med bekymring Revisionsrettens konklusioner i dens særberetning 08/2021 med titlen »Frontex' støtte til forvaltningen af de ydre grænser: endnu ikke effektiv nok« ([5]); påpeger, at revisionen dækkede perioden fra udgangen af 2016, hvor agenturets nye mandat i henhold til forordning (EU) 2016/1624 ([6]) trådte i kraft, til udgangen af 2020 og derfor dækkede hele 2019, som er genstand for den aktuelle dechargeprocedure, men ikke tog højde for nogle nylige skridt, som agenturet har taget for at opfylde sit mandat; anerkender, at en analyse af agenturets overholdelse af grundlæggende rettigheder ikke indgik i Revisionsrettens særberetning, da dette ville kræve en særlig revision i betragtning af spørgsmålets kompleksitet; anmoder Revisionsretten om at foretage en sådan særlig revision på et senere tidspunkt;

([5]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_08/SR_Frontex_DA.pdf.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

10. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning 08/2021 konstaterede en række mangler i forbindelse med agenturets hovedaktiviteter som anført af Revisionsretten, nemlig situationsovervågning, risikoanalyse, sårbarhedsvurdering, fælles operationer og hurtige grænseinterventioner, tilbagesendelsesoperationer og agenturets uddannelse samt manglen på behovs- og konsekvensanalyser forud for den eksponentielle stigning i agenturets udgifter; udtrykker også bekymring over, at agenturet ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at tilpasse sin organisation til fuldt ud at gennemføre sit mandat i henhold til forordning (EU) 2016/1624; bemærker endvidere, at Revisionsretten fremhævede væsentlige risici i forbindelse med agenturets mandat i henhold til forordning (EU) 2019/1896 ([7]); minder om, at agenturets mandater fra 2016 og 2019 delvist overlapper hinanden, hvilket potentielt kunne have påvirket gennemførelsen heraf som påpeget af Revisionsretten;

11. bemærker, at Kommissionen kun to år efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2016/1624 fremsatte et forslag til en ny forordning for agenturet, uden at der var foretaget en konsekvensanalyse forud for en sådan ny lovgivning; opfordrer Kommissionen og agenturet til hurtigt at finde en passende løsning til at sikre en korrekt og rettidig gennemførelse af agenturets mandat i henhold til forordning (EU) 2019/1896; opfordrer indtrængende Kommissionen og Revisionsretten til regelmæssigt at vurdere agenturets og medlemsstaternes resultater med henblik på at identificere områder, hvor der kan ske forbedringer, herunder i de respektive retsgrundlag for agenturets aktiviteter, og også i lyset af de opnåede resultater og virkninger;

12. noterer sig med bekymring Revisionsrettens konklusion om, at agenturets operationelle rapportering mangler oplysninger om de faktiske omkostninger og resultater og dermed ikke giver beslutningstagerne tilstrækkelig information;

13. noterer sig med bekymring Revisionsrettens konklusion om, at selv om der findes en funktionel ramme for informationsudveksling til at give relevante migrationsoplysninger om situationen ved de ydre grænser og til at støtte bekæmpelsen af ulovlig indvandring, fungerede den ikke godt nok til at give nøjagtig, fuldstændig og opdateret situationsbevidsthed ved Unionens ydre grænser; beklager, at der endnu ikke er etableret en passende ramme for informationsudveksling om grænseoverskridende kriminalitet, hvilket påvirker agenturets og medlemsstaternes kapacitet til at reagere hurtigt på eventuelle konstaterede trusler; bemærker, at agenturet sender aktuelle og relevante migrationsoplysninger om situationen ved de ydre grænser og giver oplysninger om specifikke begivenheder; er imidlertid bekymret over alvorlige ulemper, der underminerer fuldstændig situationsbevidsthed ved Unionens ydre grænser, såsom manglen på oplysninger, tekniske standarder for grænsekontroludstyr, et fælles katalog til rapportering af grænseoverskridende kriminalitet og næsten tidstro oplysninger om situationen ved Unionens luftgrænser samt forsinkelser i opdateringen af den fælles integrerede model for risikoanalyse; understreger, at sidstnævnte bemærkninger ikke udelukkende kan tilskrives agenturet, men skal afhjælpes i fællesskab med medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig for så vidt angår den fælles integrerede model for risikoanalyse, da der er betydelige forskelle i rapporteringen på tværs af medlemsstaterne med hensyn til hyppighed, format, data eller definition af sager; gentager dechargemyndighedens opfordring i beslutning (EU) 2021/1615 om at forbedre overvågningen og rapporteringen vedrørende situationen og hændelserne ved Unionens grænser, også i forbindelse med potentielle krænkelser af menneskerettighederne;

14. noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at ikke alle relevante myndigheder er medtaget i forordning (EU) nr. 1052/2013 ([8]) (f.eks. toldmyndigheder);

15. noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at forordning (EU) 2019/1896 pålagde medlemsstaterne væsentlige nye rapporteringskrav, hvilket kræver en automatiseret overførsel af data fra medlemsstaterne til Eurosurdatabasen; noterer sig, at agenturet ifølge medlemsstaterne tilsyneladende endnu ikke har involveret sig direkte i denne automatisering;

16. er bekymret over Revisionsrettens konstatering af, at agenturet ikke har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om sine aktiviteters effekt eller omkostninger; at agenturet ikke foretog en solid evaluering af fælles operationer, ikke redegjorde for eventuelle afvigelser eller indkredsede effekten af eventuelle mangler i ressourcerne og ikke fremlagde oplysninger om de fælles operationers faktiske omkostninger; fremhæver, at agenturet har pligt til at give tilstrækkelige oplysninger om effekten af og omkostningerne ved sine aktiviteter for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed;

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 11).

Konditionalitet

17. bemærker, at Kommissionen og agenturet accepterede eller delvist accepterede alle Revisionsrettens anbefalinger; opfordrer agenturet til i fuldt omfang og rettidigt at adressere og gennemføre Revisionsrettens anbefalinger og aflægge rapport til dechargemyndigheden om fremskridtene i gennemførelsen af disse anbefalinger; opfordrer budgetmyndigheden til at opføre en del af agenturets budgetbevillinger for 2022 i en reserve, der kan stilles til rådighed, når følgende betingelser er opfyldt:

    a) de resterende 20 observatører af grundlæggende rettigheder er ansat i lønklasse AD i overensstemmelse med artikel 110 i forordning (EU) 2019/1896

    b) tre viceadministrerende direktører er ansat i overensstemmelse med artikel 107 i forordning (EU) 2019/1896

    c) agenturets bestyrelse har vedtaget en detaljeret procedure for gennemførelsen af artikel 46 i forordning (EU) 2019/1896

    d) der er forelagt en mekanisme for indberetning af alvorlige hændelser i overensstemmelse med henstillingerne fra arbejdsgruppen om grundlæggende rettigheder og de retlige operationelle aspekter i Det Ægæiske Hav (FRaLO)

    e) der er etableret en fuldt fungerende ordning for overvågning af grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med artikel 110 i forordning (EU) 2019/1896

    f) anbefaling 5 i Revisionsrettens særberetning 08/2021 er gennemført med succes (tidsramme: udgangen af 2021);

    g) agenturets operationer til støtte for tilbagesendelsesrelaterede operationer fra Ungarn suspenderes, så længe og som Den Europæiske Unions Domstol har konkluderet, at de afgørelser om tilbagesendelse, der er truffet af de ungarske myndigheder, er uforenelige med tilbagesendelsesdirektivet og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ([9]);

    opfordrer budgetmyndigheden til at vurdere fremskridtene med hensyn til at opfylde disse betingelser inden for rammerne af en undersøgelsesmission til agenturet i 2022, hvor medlemmer af Parlamentets Budgetkontroludvalg vil deltage; mener, at manglende opfyldelse af disse betingelser også øger risikoen for at nægte at meddele decharge for regnskabsåret 2020; mener endvidere i overensstemmelse med den aftale, der blev indgået under det seneste budgetforlig, at Kommissionen bør udøve stærkere kontrolfunktioner over for agenturerne; opfordrer Kommissionen og agenturet til at redegøre for, hvordan de konstaterede mangler, herunder med hensyn til rekruttering og indkøb, vil blive løst i forbindelse med budgettet for 2022;

Igangværende OLAF-undersøgelse

18. minder om, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har bekræftet, at der er en igangværende OLAF-undersøgelse, der involverer agenturet; gentager sin opfordring til agenturet om at samarbejde fuldt ud med OLAF og holde dechargemyndigheden underrettet om enhver udvikling;

19. minder om, at vicegeneraldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Migration og Indre Anliggender på et møde i Parlamentets Budgetkontroludvalg den 1. september 2021 fastslog, at alle undersøgelser er afsluttet, og at ingen af dem har ført til den konklusion, at der var tegn på dårlig budgetmæssig eller finansiel forvaltning eller overtrædelser af grundlæggende rettigheder, eller at agenturet havde nægtet at overholde forpligtelser fastsat i dets forordning;

Gennemsigtighed

20. minder om Parlamentets bekymring over de møder, som agenturet afholdt i 2018 og 2019 med repræsentanter for industrier, der er relevante for agenturets arbejde, hvor et flertal af repræsentanterne ikke er opført i Unionens åbenhedsregister; henviser til artikel 118 i forordning (EU) 2019/1896, som pålægger agenturet at sikre gennemsigtighed for så vidt angår lobbyvirksomhed ved hjælp af et åbenhedsregister og ved at offentliggøre alle møder med tredjepartsinteressenter; glæder sig over agenturets administrerende direktørs afgørelse af 5. maj 2021 om agenturets åbenhedsregister; opfordrer agenturet til regelmæssigt at aflægge rapport til dechargemyndigheden om gennemførelsen og anvendelsen af dette værktøj;

([9]) Dom af 17. december 2020, Kommissionen mod Ungarn, C-808/18, EU:C:2020:1029.

21. bemærker, at agenturet er forpligtet til at sikre proaktiv gennemsigtighed som fastsat i artikel 114, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1896; bemærker, at denne artikel også fastsætter, at denne gennemsigtighed har sine begrænsninger, da den skal sikres uden at afsløre operationelle oplysninger, som, hvis de blev offentliggjort, ville skade indfrielsen af de operationelle mål; noterer sig, at agenturet ikke kan videregive personoplysninger i strid med retsgrundlaget for behandling af personoplysninger, jf. artikel 5 i forordning (EU) 2016/679 ([10]); opfordrer Kommissionen til at sikre bindende regler for beskyttelse af oplysninger og data;

22. understreger, at gennemsigtighed er en generel regel, der gælder for agenturet, Kommissionen og de enheder, der deltager i det rådgivende forum, som en forudsætning for gensidig tillid og godt samarbejde;

Overholdelse af grundlæggende rettigheder

23. minder om arbejdsgruppen om kontrol af Frontex (Frontex Scrutiny Working Group (FSWG)), der er nedsat af Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender; bemærker, at FSWG den 14. juli 2021 offentliggjorde sin rapport om undersøgelsen af Frontex for så vidt angår påståede krænkelser af grundlæggende rettigheder, som havde til formål at indsamle alle relevante oplysninger og beviser vedrørende påståede krænkelser af grundlæggende rettigheder, som agenturet var involveret i, var bekendt med og/eller ikke reagerede på, intern forvaltning, indberetningsprocedurer og behandling af klager; bemærker, at FSWG ikke fandt afgørende beviser for, at Frontex direkte havde foretaget tilbagedrivelser og/eller kollektive udvisninger i de sager om alvorlige hændelser, som FSWG kunne undersøge; minder om, at FSWG konkluderede, at agenturet havde beviser, der understøttede påstande om krænkelser af grundlæggende rettigheder i medlemsstater, som det gennemførte fælles operationer med, men at det ikke på hurtig, årvågen og effektiv vis skred ind over for og fulgte op på disse krænkelser, og at Frontex derfor ikke forhindrede disse krænkelser eller reducerede risikoen for fremtidige krænkelser af grundlæggende rettigheder; minder samtidig om, at FSWG også har konstateret mangler inden for rammerne af samarbejdet med medlemsstaterne, hvilket kan hæmme opfyldelsen af agenturets forpligtelser med hensyn til grundlæggende rettigheder, og fremhævede medlemsstaternes og Kommissionens ansvar, også uden for deres rolle i bestyrelsen; bemærker navnlig ansvarsfordelingen mellem agenturet og medlemsstaterne i relation til grundlæggende rettigheder; anerkender de begrænsninger, som agenturet har haft i praksis til kun at undersøge overholdelsen af grundlæggende rettigheder i relation til aktiver, der finansieres eller medfinansieres af agenturet; understreger, at agenturets personale har behov for juridisk klarhed, navnlig under højrisikomissioner til søs, og at Kommissionen og medlemsstaterne skal sikre retlige standarder og klarhed med hensyn til gennemførelsen af forordning (EU) 2019/1896 i forbindelse med forskellige situationer under missioner; bemærker ikke desto mindre, at FSWG i forbindelse med sine undersøgelser opdagede, at henstillinger fremsat og rådgivning ydet af den tidligere ansvarlige for grundlæggende rettigheder over en fireårig periode var blevet ignoreret af den administrerende direktør ([11]), navnlig for så vidt angår agenturets operationer i Ungarn; opfordrer agenturet til at forelægge Parlamentet en detaljeret rapport med dets planer om at gennemføre henstillingerne fra FSWG og de fremskridt, der er gjort;

24. bemærker, at FSWG indtager den holdning, at bestyrelsen burde have spillet en langt mere proaktiv rolle med hensyn til at anerkende den alvorlige risiko for krænkelser af grundlæggende rettigheder og til at træffe foranstaltninger for at sikre, at Frontex opfylder sine negative og positive forpligtelser vedrørende grundlæggende rettigheder som fastsat i forordningen; bemærker, at FSWG bifalder de nye interne procedurer og regler, som agenturet har udviklet i løbet af de måneder, der gik forud for offentliggørelsen af rapporten, med henblik på at overholde forordning (EU) 2019/1896, men opfordrer indtrængende begge aktører til yderligere at øge agenturets overholdelse af grundlæggende rettigheder ved at genoverveje dets interne strukturer og kommunikation og samarbejdet med værtsmedlemsstaterne; bemærker, at FSWG fremhæver medlemsstaternes og Kommissionens ansvar, også ud over deres rolle i bestyrelsen;

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

([11]) I rapporten om undersøgelsen af Frontex for så vidt angår påståede krænkelser af grundlæggende rettigheder, punkt 3, D, Den administrerende direktørs rolle, henstillinger, fastslås det, at FSWG beklager dybt, at den administrerende direktør ikke har reageret på eller fulgt op på de mange betænkeligheder, henstillinger, udtalelser eller bemærkninger, som den ansvarlige for grundlæggende rettigheder har fremsat i løbet af fire år.

25. fremhæver, at medlemmerne havde adgang til oplysninger, der ledte FSWG til at konkludere, at der fra den administrerende direktørs side var manglende samarbejde med hensyn til at sikre overholdelsen af nogle af bestemmelserne i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, navnlig om grundlæggende rettigheder; FSWG beklagede også hans gentagne afslag på at gennemføre Kommissionens henstillinger for at sikre overholdelse af den nyligt vedtagne forordning;

Den Europæiske Ombudsmands undersøgelse

26. glæder sig over konklusionerne af Den Europæiske Ombudsmands strategiske undersøgelse vedrørende agenturets klagemekanisme for påståede krænkelser af grundlæggende rettigheder OI/5/2020/MHZ; bemærker, at Den Europæiske Ombudsmand besluttede ikke at gå videre med sagen; bemærker ikke desto mindre, at der er konstateret mangler i klagemekanismen, som kan gøre det vanskeligere for enkeltpersoner at indberette påståede krænkelser af grundlæggende rettigheder og klage; bemærker, at Den Europæiske Ombudsmand konstaterede forsinkelser i opfyldelsen af agenturets forpligtelser i denne henseende; anerkender agenturets tilsagn om at tage fat på de områder, hvor Den Europæiske Ombudsmand har fremsat forslag til forbedringer;

27. er bekymret over FSWG's konklusioner om, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det rådgivende forum ofte ikke fra starten var involveret i udarbejdelsen af regler, procedurer og strategier for spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, samt over, at bestyrelsen og den administrerende direktør ikke i tilstrækkelig grad havde taget hensyn til udtalelser og henstillinger fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det rådgivende forum; opfordrer agenturet til fuldt ud og aktivt at inddrage den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det rådgivende forum i alle relevante processer lige fra starten; opfordrer den administrerende direktør til at revidere sit forhold til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det rådgivende forum og til rettidigt at tage hensyn til alle deres henstillinger; opfordrer indtrængende agenturet til gennemføre henstillingerne fra FSWG fuldt ud og til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de fremskridt, der er gjort;

28. opfordrer indtrængende agenturet til at sikre, at det overholder alle forpligtelser vedrørende grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i forordning (EU) 2019/1896, i forbindelse med gennemførelsen af europæisk integreret grænseforvaltning, både med hensyn til politiske og operationelle aktiviteter; opfordrer agenturet til effektivt at gennemføre henstillingerne i rapporten fra FSWG og beslutning (EU) 2021/1615 og regelmæssigt underrette Parlamentet om gennemførelsen af dets henstillinger og om igangværende operationer, herunder alvorlige hændelser vedrørende krænkelser af grundlæggende rettigheder ved de ydre grænser, og hvordan agenturet har håndteret dette;

Intern forvaltning, herunder observatører af grundlæggende rettigheder

29. gentager med bekymring, at FSWG gav udtryk for bekymring over, at den administrerende direktør har forsinket ansættelsen af de tre viceadministrerende direktører og har afstået fra at delegere uafhængige beføjelser til dem og samtidig har udvidet sit kabinet til 63 ansatte; minder om, at FSWG er stærkt bekymret over utilstrækkelige kontrolforanstaltninger inden for agenturet; anerkender, at de tre viceadministrerende direktørers kompetencer blev fastlagt af bestyrelsen, og at de respektive stillingsopslag for de tre stillinger blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 24. marts 2021; anmoder agenturet om at aflægge yderligere rapport til dechargemyndigheden om de fremskridt, der er gjort i forbindelse med ansættelsesprocessen;

Observatører af grundlæggende rettigheder

30. beklager den langvarige forsinkelse i den administrerende direktørs udnævnelse af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og observatører af grundlæggende rettigheder, som FSWG har fremhævet, navnlig i lyset af udvidelsen af agenturets administrerende direktørs kabinet; bemærker, at agenturets ansvarlige for grundlæggende rettigheder tiltrådte den 1. juni 2021; understreger, at agenturets stillingsfortegnelse blev reduceret fra 377 AD-stillinger til 275 AD-stillinger i 2020; anerkender, at dette har haft en indvirkning på hele personalestrukturen, herunder rekrutteringen af de 40 observatører af grundlæggende rettigheder; anerkender erklæringerne fra agenturets administrerende direktør om, at rekrutteringen af en første gruppe på 20 observatører af grundlæggende rettigheder er afsluttet, at disse observatører af grundlæggende rettigheder påbegynder deres uddannelse fra den 1. juni 2021, og at udpegelsen af endnu en gruppe på 20 observatører af grundlæggende rettigheder er i gang; udtrykker sin bekymring over, at fem ud af disse 20 observatører af grundlæggende rettigheder er blevet udpeget på AD 7-niveau og femten på AST 4-niveau; minder om, at Parlamentet i FSWG-rapporten fremhævede, at denne lavere indplacering kan indvirke på observatørernes autoritet, autonomi og adgang til klassificerede og følsomme oplysninger og dermed

deres effektivitet; minder om, at det var påkrævet, at agenturet ansatte alle 40 observatører af grundlæggende rettigheder på AD-niveau for at sikre tilegnelse af de bedste færdigheder og sikre korrekt iværksættelse af operationer; minder ikke desto mindre om, at justeringskoefficienten for personale i forskellige agenturer fortsat er lav, og anerkender, at lavere lønninger kan have en negativ indvirkning på europæiske ansøgere og kan føre til vanskeligheder i forbindelse med rekruttering i visse agenturer; noterer sig FSWG's stærke misbilligelse af den unødvendige forsinkelse i rekrutteringen af observatører af grundlæggende rettigheder forårsaget af den administrerende direktør; minder om, at forordning (EU) 2019/1896 indeholder bestemmelser om, at der skulle rekrutteres mindst 40 observatører af grundlæggende rettigheder senest den 5. december 2020; er dybt bekymret over, at denne forpligtelse fortsat ikke er opfyldt, og insisterer på, at agenturet udpeger de resterende 20 observatører af grundlæggende rettigheder rettidigt, uden yderligere forsinkelse og i lønklasse AD for at sikre den nødvendige evne til at udføre deres opgaver uafhængigt; minder navnlig om, at FSWG bemærkede, at uhindret og uanmeldt adgang til relevante steder, aktiver og oplysninger er afgørende for observatørerne af grundlæggende rettigheder; understreger også behovet for, at medlemsstaterne samarbejder fuldt ud med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder ved at fremlægge dokumentation for substansen i de sager, der undersøges; understreger behovet for at præcisere agenturets erklæring om, at de resterende 20 observatører af grundlæggende rettigheder vil blive rekrutteret fra en opstillet reserveliste for AD 7, når agenturet har fået tildelt yderligere AD 7-stillinger, samtidig med at Kommissionen bemærkede, at der allerede var afsat tilstrækkelige AD-stillinger til agenturet;

31. bemærker, at nye regler vedrørende klagemekanismen trådte i kraft i november 2019, og at disse regler gav mere ansvar til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder; glæder sig over, at agenturets bestyrelse i februar 2021 vedtog den ajourførte strategi for grundlæggende rettigheder; opfordrer indtrængende agenturets bestyrelse til hurtigt at vedtage handlingsplanen for grundlæggende rettigheder for at gennemføre den ajourførte strategi og forbedre mekanismerne til overvågning og indberetning af krænkelser af grundlæggende rettigheder og klager i agenturet;

32. henviser med hensyn til de øvrige bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen, og som er af horisontal karakter, til sin beslutning af 29. april 2021 ([12]) om agenturernes resultater, økonomiske forvaltning og kontrol; opfordrer agenturet til regelmæssigt at aflægge rapport til dechargemyndigheden om, hvor langt man er nået med gennemførelsen af en køreplan, der adresserer de forhold, der påpeges i afgørelse (EU, Euratom) 2021/1613.

([12]) EUT L 340 af 24.9.2021, s. 525.